

§ 17

Stockholms stads arbete med socialt utsatta områden

Beslut

Stadsdelsnämnden lägger anmälan till handlingarna

Ärendet

Stadsrevisionen har genomfört en granskning i syfte att bedöma om staden har en ändamålsenlig styrning, samordning och uppföljning av insatser i socialt utsatta områden. Granskningen har utgått från ett antal områden som bedöms vara viktiga för invånarnas livssituation, t.ex. utbildning, boende, arbete, trygghet och sociala stödinsatser. I granskningen har bl.a. Rinkeby-Kista och Skärholmens stadsdelsnämnder samt ett antal facknämnder och kommunala bolag ingått. I revisionsrapporten redovisas många av Rinkeby-Kista stadsdelsnämnds insatser som bidrar till att stadens inriktningsmål uppfylls. Bl.a. nämns fältgruppens, medborgarvårdarnas och ungdomsvårdarnas arbete, projektet sociala insatsgrupper, områdesgrupper om Myndigheter i samverkan och infocenter för nyanlända somalier som goda exempel.

Ärendets beredning

Rinkeby-Kista stadsdelsförvaltning hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande från den 27 mars 2014. Dnr 1.4.-175-2014.

Beslutsgång

Nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Särskilt uttalande I

Ordföranden Bo Sundin (M) samt ledamoten Burhan Yildiz (FP) anmälde ett särskilt uttalande.

Det är viktigt, både ur demokrati- och utvecklingsperspektiv, att stadens verksamheter återkommande genomlyses och granskas. Resultatet av dessa granskningar kan och bör bidra till kontinuerligt förbättrad verksamhet - både genom spridandet av goda exempel men också genom att utmaningar uppmärksammas.

Inte minst med denna bakgrund ser vi positivt på revisorernas rapport som både beskriver mycket av vad som görs från olika håll i staden och lokalt, den positiva utveckling som skett vad gäller tex minskat biståndsberoende och ökade upplevelser av service och trygghet hos bostadsbolagen men också de stora utmaningar som på sina håll fortfarande finns kvar vad gäller tex utbildningsnivåer och jobbfrekvens.

Vi gläds åt att revisorerna särskilt lyfter fram såväl betydelsen av samarbete mellan myndigheter som värdet av förebyggande arbete och tidiga insatser. Vi tror att mycket kan åstadkommas just genom detta sätt att arbeta: dels finns det betydande ekonomiska värden i detta men minst lika viktigt är de mänskliga värden som kan uppnås genom att fler personer klarar skolan, kommer i arbete och håller sig från kriminalitet och missbruk av olika slag.

Revisorerna lyfter i sin rapport också fram vikten av att bryta hjälplöshetsmekanismer och bygga upp en bra självsäkerhet och självkänsla hos individer. Vi instämmer till fullo i detta och vill också tillägga att detta nog, med ett mer strukturellt perspektiv, också kan sägas gälla inte bara individer utan också hela områden. Hur områden omtalas och beskrivs i media av journalister, politiker eller andra påverkar i viss mån bilden av dessa områden och hur de som bor och jobbar i dem betraktar sitt område och sig själva. Ibland, från olika håll och av olika skäl, tenderar tyvärr en överdrivet ensidig och mörk bild av stadsdelsområdet att målas upp. Vi tycker därför att det är extra viktigt att på olika sätt lyfta fram och positivt uppmärksamma den kraft, de möjligheter och det engagemang som finns i stadsdelsområdet i form av bland annat dess ungdomar, föräldrar, föreningar, företagare, förvaltningens och andra myndigheters medarbetare.

Vi ser avslutningsvis fram mot att under nästa mandatperiod fortsätta arbetet med att förbättra förutsättningarna för god utbildning, jobb och trygghet i området samt att även framöver ta del av revisorernas granskning av det arbetet.

Särskilt uttalande 2

Ledamoten Kerstin Aggefors m.fl. (S) anmälde ett särskilt uttalande.

Revisionsrapporten kan tyckas vara korrekt i sak. Den tittar på hur Stockholms stad arbetar med socialt utsatta områden, hur kommunen arbetar mot de mål man har satt upp. Även om man kan tycka att den borde beröra hur lyckat – eller misslyckat arbetet är – kan man istället konstatera att det snarare måste vara något fel med Stockholms stads mål.

Det konstateras i rapporten att Stockholms stad har ett bra förebyggande arbete, tillräckligt med tidiga insatser och att det dagliga arbetet fungerar bra. Man radar upp arbetsområden där man satt upp mål, arbetar med riktlinjer, får extra resurser i riktade satsningar.

Frågan är, när mäter man hur lyckade de är? Är det inte resultaten i sig man borde rikta in sig på?

Samtidigt som stadsrevisionen konstaterar att allt fungerar bra finns vi i en av de stadsdelar som är socialt utsatta. Här har socialtjänsten haft stora problem under många år och har fortfarande problem med att rekrytera och behålla personal. Boendesituationen är i det närmaste katastrofal. Så kallade dialoger genomförs men i vilken form har man tagit hänsyn till de synpunkter som inkommit? Arbetslösheten har stigit under flera år, inte heller det verkar vara ett bekymmer, det man tittar på i revisionen är att det finns ett jobbtorg och en arbetsförmedling.

Det hade varit klädsamt om revisionen hade hittat åtminstone ett par utvecklingsområden. Det är ju inte så att de inte finns.

Särskilt uttalande 3

Ledamoten Birgitta Hald-Svensson m.fl. (MP) anmälde ett särskilt uttalande. Tjänstgörande ersättaren Leo Ahmed (V) anslöt sig till miljöpartiets särskilda uttalande.

Vi är tacksamma över att staden har försökt göra satsningar i ytterområden som är socialt utsatta. Man kan räkna upp en mängd bra insatser som gjorts i Järva området. Men vi är inte alls nöjda med det vi ser. För att verkligen göra skillnad borde man ha investerat mer pengar och man borde fortsatt satsningen under en lång tid. Det krävs mycket långsiktighet, rejäla resurser och nytänkande för att ändra trender och få en varaktig effekt.

“Stockholm är världsledande i skyddet av de mänskliga rättigheterna” står det i vision 2030 för Stockholms stad. Då måste vi också erbjuda tak över huvudet för stadens hemlösa, även för EU-medborgare. Inte bara för de hemlösas skull, utan också för att göra det tryggt för våra medborgare.

På senare tid har det regnat in klagomål på städningen av offentliga ytor. Den är under all kritik och skapar en oro hos de boende i Rinkeby-Kista. Trafikkontoret har en 24h regel, att allt klotter skall bort inom 24h. Vi skulle vilja se flera muraler i området. Det kanske kan vara en laglig väg att flytta klottret till hänvisad plats. Vi tror på att uppmuntra till kreativitet. Det är ett sätt att inkludera de boende i utformandet av sin boendemiljö.

Man vill öka statusen på Rinkeby-Kista området, det finns flera sätt för detta och det är viktigt att tänka utanför boxen.

Ett sätt är att börja med stadsodling, ett sätt som skapar grönare och trevligare område. I stadsdelen Seved i Malmö har stadsodling använts inte bara för att skapa en mer trivsamt miljö, utan även för att underlätta för möten kring odlingen. Ytterligare exempel går att hitta i Uppsala, Botkyrka och på många andra håll. Genom att kombinera odlingen med ett socialt rum för spontana samtal om ett områdes förutsättningar och möjligheter kan nya planer för kvarteren växa fram. Dessutom skapas möjligheter för en lokal och hållbar matproduktion.

Man skriver mycket om boendedialog i texten, något som vi undrar över. Hur har det verkligen gått till. För inte så längesedan körde man över de boende när det gällde detaljplanen för kvarteret Anholt i Kista. Efter att man haft boendedialog valde man ändå att köra över de boende, tvärt emot vad boendedialog skall handla om. Samma sak hände i Husby när man körde över medborgarna angående Husby Träff. Vi undrar vilka förbättringsförslag från hyresgästerna som verkligen har gått igenom.

Vi skulle också vilja veta hur krisplanen för Rinkeby-Kista ser ut.

Vi skulle även vilja att man tittade på och inspirerades av Gårdsten och Hovsjö. Exempel på områden där arbetslösa boende har utbildats och anställts i arbetet med upprustningen. Miljöpartiet vill att dessa exempel ska spridas och bli många fler. Ett sätt att stimulera fram fler exempel är att underlätta matchningen mellan arbetskraftsbehovet och upprustningskompetensen hos de boende. Miljöpartiet vill till en början tillföra 2 000 platser på branschriktad jobbtutbildning med fokus på just upprustning. Arbetsförmedlingen bör få i uppdrag att i samverkan med Sveriges Allmännyttiga Bostadsföretag (Sabo), Sveriges Kommuner och Landsting, Byggnads, Byggindustrierna och Fastighetsägarna att ta fram och genomföra utbildningen. En särskild upprustningsutbildning.

Arbetslösheten och framför allt ungdomsarbetslösheten är en olöst fråga. Den öppna arbetslösheten för ungdomar 18-24 år har fyrdubblats mellan 2007 och 2013. Den öppna arbetslösheten i hela området har ökat från 1,63 % 2007 till 6,66 år 2013.

Jobbtorget och Arbetsförmedlingen

Arbetsförmedlingen måste sätta tydliga krav på externa aktörer när det gäller hur många deltagande som kan få jobbet efter åtgärden, eftersom Jobbtorg och liknande kostar så mkt och levererar så lite!

Många som kommer till jobbtorget skickas till fel utbildningar till exempel kurser i svenska. Att många som kan bra svenska skickas till

utbildning i svenska har skapat frustration bland deltagare, lärare och egentligen alla inblandade. Leverantörerna klagar och eleverna känner sig dumförklarade.

I början av året skickas extremt många på aktiviteter men under andra halvan av året är det helt annorlunda. Det finns inga pengar kvar. Många skickas till praktik, instegsjobb eller nystartsjobb. Staten betalar dock 60 % av lönen och så fort anställningen är slut gör sig arbetsgivaren av med personen i fråga. Detta leder sällan till jobb. På pappret ser det ut som att många får jobb men så är det inte. Det behövs mera meningsfulla aktiviteter. Utbildningarna man erbjuder måste vara längre och bättre. Kanske bara skötas av externa aktörer.

Man måste även minska klasserna i SFI så att lärarna verkligen kan följa sina elever individuellt.

Det saknas bostäder, trångboddheten är enorm. Mycket kraft och pengar går åt till att placera barnfamiljer på hotell eller tillfälliga boenden. Boken "Ett eget rum" av Virginia Woolf känns aktuellare än någonsin.